

34 | סיפורי תהלוכות

לקט סיפורים על תהלוכות לא שגרתיות, ומופתים שמיימים סביב תהלוכות ל"ג בעומר

40 | כשרשב"י סייע לגאולת אדה"ז

סיפור מרתק לל"ג בעומר

42 | עם כוחות המשלח אפשר יותר

הנאום המלא של הרב זושא זילברשטיין, ב"שבת שכולה משיח", שזור בסיפורי מופת מרתקים

46 | היסטוריה בטורקיה

יומן מרתק, גדוש אירועים, המתעד שליחות בעיר אניטליה שבטורקיה, בפעם הראשונה בהיסטוריה

52 | דינרי זהב של עולם הבא

לקט הוראות מסיפורי חז"ל אודות רשב"י

54 | יומנו של תמים ב-770

63 | מתכוניים לל"ג בעומר

מדור "מהנעשה והנשמע"

5 | כיצד רשב"י התייחס לגויים

משיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

11 | לצד הביטחון, צריך לעשות

מאוצר המלך

12 | לא הולך בקלות...

התוועדות חסידותיות עם הרב לוי-יצחק גינזבורג

18 | על תשרי כבר חשבתם?

מבצע ענק של "אש"ל - הכנסת אורחים

20 | יחידיות בבירסום ראשון

פרופסור שלמה אקשטיין, נשיא אוניברסיטת בר-אילן לשעבר, מספר על היחידיות להן זכה, ועל אגרות שקיבל בנושא החינוך

26 | לכל חסיד יש את הכוח

מאמר מרתק של הרב מנחם מענדל גלובובסקי, סגן מזכיר בית דין רבני חב"ד באה"ק

28 | המשפיע

הרב משה נפרסטק, מתלמידי המובהקים של המשפיע הרה"ח שלמה חיים קסלמן, מעלה זכרונות במלאות 30 שנה להסתלקות המשפיע

לוח שבועי: עמוד 8

תמונות השער והתמונות הצבעוניות של ל"ג בעומר,

התקבלו מידידנו הרב אליהו סלון

בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 224

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידיים . . איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: beis@moshiach.net

ארץ הקודש

ת.ד. 582 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני:

b_moshia@netvision.net.il

FRANCE

17, Rue de Lorraine

75019 Paris

TEL: (331) 4018-1231

FAX: (331) 4035- 5366

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

מערכת

מנחם מענדל הכהן הדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

דב יצחקי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כיצד רשב"י התייחס להנהגה של גויים?

ההוראה מרשב"י - שלא צריכים להיות

טפשים ולסמוך לגמרי על "חסד לאומים"

משיחת ש"פ אמור, י"ט אייר תשל"ד

כל הצרות שישנן עתה - כיון שסומכים על הגוי מושינגטון

בנוגע לענין של ל"ג בעומר, לפני שהגמרא מספרת אודות רבי שמעון בן יוחאי שהוצרך להסתתר במערה מפני מלכות רומי - מקדימה הגמרא הקדמה ארוכה ומספרת מדוע הוצרך רשב"י להסתתר במערה:

ישבו מספר תנאים ודיברו אודות מלכות רומי. אמר ר"י "כמה נאים מעשיהם של אומה זו" שתקנו שווקים, מרחצאות וגשרים וכו'. אמר להם רשב"י: "להם תקנו וכו'" - שהם תקנו את כל העניינים לצורך עצמם: גשרים - כדי שיוכלו לגבות מכס וכו'; ולאחר-מכן הגיעו דבריו של רשב"י למלכות רומי, ולכן הוצרך רשב"י (בעצמו) לברוח וכו'.

ולכאורה אינו מובן: מדוע צריכה הגמרא לספר את כל ההקדמה, מה שרשב"י אמר שבגלל זה הוצרך להסתתר?

ובפרט, שלכאורה הרי ישנו הענין של "אל תתגרה (אפילו) בגוי קטן", על-אחת-כמה- וכמה לא בגוי גדול. ואף-על-פי שדעת רשב"י היא ש"מתגרין וכו'" - אך זהו רק למי שיש את הזכות של צדיק גמור, מה-שאין-כן צדיק שאינו גמור וכו'; שהכוונה בזה הרי היא לא צדיק בדין, אלא על צדיק המדובר בתניא, שעל דרגא זו נאמר "ראה הקב"ה בצדיקים שהם מועטים", ו"התורה על הרוב תדבר". ואם-כן, לכאורה, אסור להתגרות, אזי מדוע רשב"י דיבר כך על מלכות רומי?

אלא, שמכאן לומדת הגמרא הוראה (שכנראה, כדי לעורר את הקהל צריכים לדבר אודות עניינים העומדים ברומו של וושינגטון...) כיצד רשב"י התייחס להנהגה של

גויים, ואיזה צרות ישנן כאשר מנסים להשתכנע שאפשר לסמוך על "חסד לאומים": כל הצרות שישנן עתה הם בגלל שכבר כמה שנים ברציפות מפתים יהודים שאין מה לפחד מכל שונאי ישראל, מכיון שישנם הגויים בושינגטון שלא יאפשרו שום עניינים לא טובים לישראל. ומכיון שיש שם ידידים טובים, אחות יש לנו בבית המלכות, אזי אין מה לפחד.

ולכאורה זה פלא גדול: ישנם שמונים מליון ערבים שונאי ישראל ש"עומדים עלינו וכו'" כפי שכתוב בהגדה, ואף-על-פי-כן טוענים שאין מה לפחד - לא בגלל שסומכים על הקב"ה, אלא סומכים על גוי שיושב בושינגטון, שהוא יעשה כל שביכלתו לא לאפשר שום עניינים בלתי-רצויים, ובמילא כל ההכנות שעושים הם עניינים של "כוחי ועוצם ידי", להשתדל לקבל כמה שיותר עזרה מגויים, ושוכחים לגמרי על הקב"ה, ולא חושבים לעשות שום הכנות שיפעלו שהקב"ה יעזור; לא נוגע עניינים של תורה ומצוות, לא נוגע עניינים של הלכה וכו', ההכנה היחידה היא - לשאת-חן בעיני הגוי כדי שהוא יסכים לעזור.

ובטוחים, כנ"ל, שהגוי יעשה הכל - עד כדי מסירות-נפש ועשיית רעה לעצמו - כדי להציל יהודים, מכיון שהוא סבור שהגוי ישפיל עצמו לפניו, היות והוא שר...

אף פעם לא היו תלויים בגויים כמו עתה!

מדוע הוא מתייחס כך לגוי? משום ש"כל הפוסל במומו פוסל": הוא כל-כך נופל לפני

גוי, שכאשר הוא רואה שהגוי מסכים שירשמו אותו כיהודי - הוא מיד רושם אותו כיהודי; וכאשר הגוי מסכים לשלם 25 דולר כדי שהוא יקבל 20,000 דולר להסתדרות שלו - ולקחת את הכסף מהמגביית של 'כל נדרי', ולהשתחרר למשך ששה חודשים או שנתיים מהמכס, ועד כדי-כך, שכאשר הוא רואה גוי ברחוב - הוא רודף אחריו ומתחנן לפניו: סע לארץ ישראל, יתנו לך שם את כל העניינים; איי, יהיו לך קשיים? - אני כבר אמרתי לפקיד שירשום אותך כיהודי, יתנו לך את כל העניינים בחינם. ואחרי-כן, אם ימצא-חן בעיני הגוי - הוא ישאר, ואם לא ימצא-חן בעיניו - הוא יקום ויסע חזרה לקליפורניה, וכמעשה שהיה!

...ומכיון שהוא נופל כך לפני הגוי ורודף אחריו וכו' - הוא גם מתייחס לגוי באופן כזה, היינו, שהוא חושב שהגוי נופל לפניו, ובמילא הגוי יעשה את כל העניינים ויכופף עצמו לגמרי - עד, אפילו, להרע לעצמו - כדי להציל יהודים!...

אבל רואים מה הגוי עושה לפועל, כפי שרואים עתה את כל הצרות, שזה מכיון ששוכחים לגמרי שהגוי הוא רק כגרוזן ביד החוצב בו, והוא יכול לעשות רק מה שהחוצב יצווה עליו - שוכחים הרי על החוצב עצמו, שוכחים על הקב"ה, שוכחים את ההלכות שהוא אמר כיצד להתנהג, ומחפשים לישא-חן בעיני הגרוזן עצמו - שזהו היפך השכל לגמרי!

ומכך באים כל הצרות, שאחר-כך הולך הגוי ועושה מה שהוא רוצה, מבלי להתחשב כלל מהי טובת היהודים; כפי שרואים זאת עתה, שמה שטוענים שישנה 'עצמאות' - שזהו חופש, יכולים לעשות מה שרוצים,

ה' זו הלכה" [הוא – בדיוק אז לא היה, כיון שהוא ברח בשעת ההצבעה, אך שאר חבריו הרימו את ידם נגד "דבר ה' זו הלכה"], ובשם תורת ישראל.

ועל-דרך-זה גם עתה, כאמור, עד לפני שלשה ימים הוא צעק שחייבים לוותר על 'מיהו יהודי', וכאשר חברו התחרט ועשה תשובה ועזב את הכסא, אזי אצלו היה "רצחת וגם ירשת" – הוא ירש את הכסא מחברו שעשה תשובה, ונשאר לשבת על הכסא.

ולאחר-מכן הם אומרים שיש להם דעה עצמית, והם עושים את כל העניינים על דעת עצמם – שכפי שכתוב במכתב של י"א ניסן, אדם יכול להיות בשעבוד הכי גדול ולחשוב שהוא חפשי ויש לו דעה עצמית, וכפי שכתוב שם שהוא כמו "עובר במעי אמו", הוא נמצא ב"בטן" של המערך – הוא "אוכל ממה שאמו אוכלת, ושותה ממה שאמו שותה", ולגמרי אין לו דעה עצמית, אלא הוא עושה כל מה שהמערך מצווה עליו; הוא רץ מאחורי הפרגוד ומודיע שכן יכנסו לממשלה ושרק כלפי חוץ הוא צריך לצעוק שלא יכנסו, כלפי חוץ – נותנים לו רשות לומר מה שהוא רוצה, אך כאשר זה בא לפועל – הוא יעשה מה שיצוו עליו.

וכזה סוג אנשים שולחים לווינגטון, שהם יפעלו אצל הגוי שיעזור ליהודים – אך הגוי אין לו דרך-ארץ כלפי אדם שמוכר את כל העניינים העיקר להשאר לשבת על הכסא. הגוי רוצה לראות אדם שמתנהג לפי עקרונותיו: אם הוא מאמין בקב"ה – שאכן יתנהג כך בפועל, ולא שהיום הוא צועק כך, ומחר צועק להיפך, ובכלל לא מתנהג לפי עקרונותיו, מכיון שהוא מוכר את כל העניינים שלו העיקר להשאר לשבת על הכסא, ובפרט כשאומרים לו סברא שיתנו לו כסא יותר מכובד.

מדוע לא כבשו את דמשק?!

...טוענים שיש צרות עם דמשק – הרי דובר בשמחת-תורה שצריכים לכבוש את דמשק, שיתקדמו את אותם 15 או 20 הקילומטרים הנותרים ויכבשו את דמשק, שאז הרי לא היה עיכוב לזה, ואם היו כובשים אז את דמשק לא היו היום כל הצרות, והיו מוציאים משם את כל השבויים (שהיו אז שם), ולא היו צריכים הרבה השתדלות כדי להתקדם את אותם 18 הקילומטרים (מכיון שלא היה מנגד מהצד השני); אילו רק לא היו פוקדים על אותם שחפצו ודרשו לכבוש את דמשק – לעצור, יכלו לכבוש גם אותה.

כל הצרות שישנן עתה הם בגלל שכבר כמה שנים ברציפות מפתים יהודים שאין מה לפחד מכל שונאי ישראל, מכיון שישנם הגויים בווינגטון שלא יאפשרו שום עניינים לא טובים לישראל. ומכיון שישם ידידים טובים, אחות יש לנו בבית המלכות, אזי אין מה לפחד

בגלות?! הרי אתה נמצא בארץ ישראל שיעיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה?!? עונה היהודי: אדרבה, שם הגלות יותר חמורה – כיון שהוא טוען שאם הוא שר הוא יכול לעשות מה שהוא רוצה.

ולכן רוצים להביא רא"י שענין הגלות הוא לא "מפני חטאינו" – כי הוא הרי סובר שאינו נמצא בגלות, אף-על-פי שהוא עצמו יודע את מצבו היכן הוא 'אוחז' בענין של "מפני חטאינו": הוא עצמו יודע שהוא רושם גויים כיהודים – היפך מ"דבר ה' זו הלכה", והוא עושה זאת בשם תורת ישראל ובשם של אלקי ישראל! – וכל זה כדי להשאר לשבת על הכסא! הוא הסכים (וסייע) שילמדו נצרות עם ילדי ישראל, רחמנא-ליצלן, אלא שאחרי-כן זה התגלה, והוא ניסה למשוך את ידיו מהענין!

לגוי אין "דרך-ארץ" כלפי אדם שמוכר את כל העניינים כדי להשאר על הכסא...

...וכאמור, עד לפני שלשה ימים הוא צעק שחייבים לוותר על 'מיהו יהודי' ולהשאר לשבת על הכסא בשביל הצלת כלל ישראל והצלת ענין החינוך וכו', והכל בשם אלקי ישראל, עם גושפנקא של תורת ישראל. כפי שכבר היה כמה פעמים בעבר, שבשעה שהיתה הצבעה הם הרימו את ידם נגד "דבר

רואים עתה במוחש שאף פעם עוד לא היה כזה מצב שתלויים בגויים כמו עכשיו; שלמצב זה הובילו אלו שטוענים שהם עצמאיים – על-ידי ההנהגה שלהם לרדוף אחרי גויים – שרחמנא-ליצלן תלויים לגמרי בגויים, ולא יכולים להתנהג אחרת מכפי שהגוי רוצה.

ההוראה מרשב"י: לא להיות טיפשים...

רואים מהגמרא כיצד רשב"י התייחס להנהגה של גויים: רשב"י טען שלא צריכים להיות טפשים, רואים שהגוי עושה דבר טוב – תקנו גשרים וכו' – יש לדעת ש"להם תקנו", כדי שהגוי יוכל לגבות מכס, שרשב"י עצמו הרי ידע שמכיון שנמצאים בגלות, אכן צריכים ללכת ולהשתדל אצל הגוי שיעזור,

כפי שהגמרא מספרת שכאשר היו צריכים לבטל גזירה – רשב"י עצמו נסע לרומי להשתדל אצל מלכות רומי לבטל את הגזירה, אבל זה היה באופן שרשב"י ידע שהיהודים סומכים על הקב"ה, אלא שהקב"ה רוצה שישתדלו בדרך הטבע לבטל את הגזירה; כפי שראו, שאם היו צריכים מלאך – הורידו מלאך, וכשמלכות רומי לא רצתה לצייט – הורידו שד. מכיון שהאמת היא שהקב"ה עוזר, אלא שהקב"ה רוצה שיעשו גם בדרך הטבע.

במילא יש לדעת, שלא צריכים לעשות רק את ההכנות של "כוחי ועוצם ידי", כנאמר "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי", ואיזו רוח – רוח של "אמר ה' צבאות", רוח על-פי התורה; אמנם צריכים צבאות, אך האמת היא ש"הוי צבאות" – ההצלה באה מהקב"ה.

אכן, צריכים לנסוע לווינגטון, כשם שרשב"י נסע לרומי, ולהשתדל וכו', אבל בווינגטון צריכים להיראות יהודי דתי, שמתנהג על-פי תורה ומצוות, ולומר לגוי שזקוקים לעזרתו.

שואל הגוי: אתה הרי מאמין בקב"ה, ואתה יכול להוריד מלאך או שד – מדוע אתה צריך את עזרתי? עונים לגוי: שמכיון שהיהודים נמצאים בגלות, ובמילא הקב"ה רוצה שישתדלו בדרך הטבע (שלכן נאמר "הוי מתפלל בשלומה של מלכות וכו'"), מכיון שנמצאים בגלות, ואם צריכים – מורידים שד, והוא יעשה מה שצריך – כפי שהיה המעשה אצל רשב"י – היות והולכים בכחו של הקב"ה; אבל יש להשתדל גם בדרך הטבע, במילא, צריכים את עזרתך.

שואל הגוי: מה הפירוש שאתה נמצא

מדוע נתנו את הפקודה לעצור? – מכיון שטענו שהגוי יהיה 'ברוגז'! – הגוי בין-כה 'ברוגז', והגוי רצה שיכבשו את דמשק משום שאז היו חוסכים את כל הצרות ואת כל הקשיים. היו כובשים את דמשק ואחרי-כן מחזירים אותה, אבל דמשק היתה נשאת ממלכה שפלה, כפי שכתוב בנוגע למצרים, שמצרים נותרה ממלכה שפלה,

בנוסף לכך, היו מוציאים את כל המטוסים הרוסיים וכו' שהיו שם, כפי שנתגלה ש'תפסו' שיכלו לקחת את כל המטוסים משם וכו';

שכל זה הוא משום שנופלים לפני הגוי, ומפחדים אולי לא ישאו-חן בעיניו, שמזה באים כל הצרות ועוד כמה ענינים על-דרך-זה, שאין כאן המקום להאריך בזה.

וזוהי ההוראה מרשב"י – שלא צריכים להיות טפשים ולסמוך לגמרי על "חסד לאומים", אמנם צריכים להשתדל אצל הגוי – כשם שרשב"י נסע לרומי – אך יש לדעת שההצלה היא מהקב"ה, ובמילא יש לעשות את ההכנות שתשרה ההצלה של הקב"ה, שזה לימוד התורה, והתנהגות בדרך התורה וההלכה, שרשב"י הרי היה "תורתו אומנתו", ולכן רצו שדוקא רשב"י יסע לרומי. ומכיון שלמד תורה באופן ש"תורתו אומנתו" הרי מובן שגם בהיותו ברומי הוא למד תורה, וזה היה העיקר – ובמילא, הוא הוריד את השד כאשר הוא היה צריך, כנ"ל.

ועל-ידי-זה שאלו ששומרים תורה ומצוות יוסיפו שם בלימוד התורה, זה יפעל בדרך ממילא גם על אלו שאינם שומרים תורה ומצוות שיתחילו להתנהג על-פי התורה, משום שזו תהיה כל המציאות של היהודים שם, ואם-כן יצטרכו להתחשב בזה.

וכמדובר, שרשב"י גם סובר שצריכים לנסוע לרומי ולווינגטון ולהשתדל אצל הגוי, אבל יש לדעת – ולא להיות טפשים – שמה

בדרך הטבע, ואם הגוי לא רוצה לסייע – יכולים להוריד שד, כפי שהיה אצל רשב"י וכו'.

(משיחת ש"פ אמור, י"ט אייר ה'תשל"ד - בלתי מוגה)

שהגוי עושה הוא רק "להם תקנו", כדי שהוא יוכל לגבות מכס – שיקחו מכס, העיקר שיעזרו ליהודים;

ובאמת סומכים על הקב"ה, ועושים את כל ההכנות שהקב"ה רוצה, החל מכך שמתנהגים לפי "דבר ה' זו הלכה", ויחד עם זה משתדלים – מכיון שכך רוצה הקב"ה –

עוף, הודו, בקר ומוצריה הידוע בטיב ההכשר והמפורסם בטיב המוצר

שחיטת ליובאוויטש, בהשגחת הרב ביסטריצקי שליט"א, ובפיקוח וטרינרי ברמה גבוהה

משלוחים עד בית הלקוח ברוב חלקי הארץ
להזמנות: 1-800-337-770, 06-6920-770, פקס: 06-6923361

סופר חב"ד

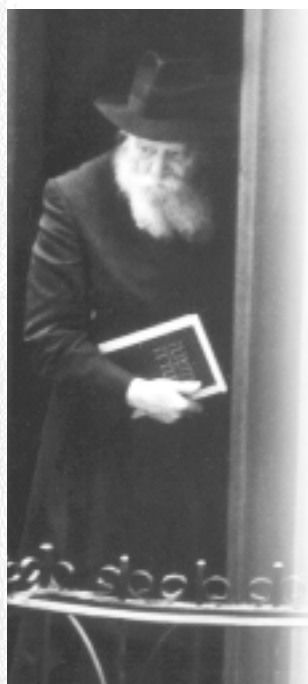
לוח שבועי

שבוע דפרשת אמור - בהר בחוקותי

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
8:06	6:48	ירושלים	8:02	7:28	12:53	12:37	9:17	9:11	5:43	5:46	יום שישי, חיי אייר
8:08	7:06	תל אביב	8:03	7:29	12:53	12:37	9:17	9:11	5:42	5:45	שבת קודש, י"ט אייר
8:09	6:58	חיפה	8:04	7:29	12:53	12:37	9:16	9:10	5:41	5:44	יום ראשון, כ' אייר
8:51	7:44	ניו יורק	8:05	7:30	12:53	12:37	9:16	9:10	5:40	5:43	יום שני, כ"א אייר
10:18	9:00	פריז	8:06	7:31	12:53	12:37	9:15	9:10	5:39	5:43	יום שלישי, כ"ב אייר
9:45	8:24	לונדון	8:07	7:31	12:53	12:37	9:15	9:19	5:38	5:42	יום רביעי, כ"ג אייר
5:47	4:47	סידני	8:08	7:32	12:53	12:37	9:14	9:19	5:37	5:41	יום חמישי, כ"ד אייר

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי חיי אייר	ספר זרעים... הלי כלאים... פרק ג-ה.	ספר זמנים הלי שבת... בפרקים אלו. פרק יב.	מל"ת רטז.
שבת י"ט אייר	פרק ו-ח.	פרק יג.	מל"ת ריז. ריח.
ראשון כ' אייר	פרק ט-י. הלי מתנות עניים... בפרקים אלו. פרק א.	פרק יד.	מל"ת מב. מ"ע קכ. מל"ת רי.
שני כ"א אייר	פרק ב-ד.	פרק טו.	מ"ע קכא. מל"ת ריא. מ"ע קכג. מל"ת ריב.
שלישי כ"ב אייר	פרק ה-ז.	פרק טז.	מ"ע קכ"ד. מל"ת ריג. מ"ע קכב. מל"ת ריד.
רביעי כ"ג אייר	פרק ח-י.	פרק יז.	מ"ע קל. קצה. מל"ת רלב.
חמישי כ"ד אייר	הלי תרומות... בפרקים אלו... פרק א-ג.	פרק יח.	מ"ע קכו. קכט.
שישי כ"ה אייר	פרק ד-ו.	פרק יט.	מל"ת קנד.

המערכת

בשעה זו, נותרה לנו רק האמונה והידיעה, אשר לא עזב הרועה צאן מרעיתו. בשמו ומכוחו אנו ממשיכים להפיץ את בשורת הנוחם והגאולה, התקוה והישועה. גם אם ענן האבק אשר התרומם סביבנו מחשיך עיניים ומפיג לב, הרי באוזני הנשמה הרוחניות עדיין מהדהד הקול – "אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם"

שני מכתבים

אל בני ובנות ישראל
בכל מקום שהם
ה' עליהם יחיו
שלום וברכה!

בפניה זו נהג הרבי מלך המשיח לפנות מספר פעמים בשנה לעם היהודי כולו. במכתבים כלליים אלה, הועבר לכל אשר בשם ישראל יכונה "צו השעה" מאת נשיא הדור, שופטו ויועצו.

יותר מהמסר המסויים שבתוך המכתב, הרי מעצם הפניה הזאת – "אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם" – ידעת כי לא אלמן ישראל, הרגשת כי יש מנהיג לבירה זו, רועה נאמן הנושא את בעיות האומה כאשר ישא האומן את היונק. פניה זו כשלעצמה, כבר נסכה בטחון ועידוד, תקוה ואופטימיות. היה זה החבל להאחז בו בכל עת ושעה, ברגעי שמחה והתרוממות, ובשעות משבר אפופות חרדה. ותמיד, תמיד הקול המרגיע הזה היה כטל תחיה לנפשות עמך בית ישראל.

בשעה זו, נותרה לנו רק האמונה והידיעה, אשר לא עזב הרועה צאן מרעיתו. בשמו ומכוחו אנו ממשיכים להפיץ את בשורת הנוחם והגאולה, התקוה והישועה. גם אם ענן האבק אשר התרומם סביבנו מחשיך עיניים ומפיג לב, הרי באוזני הנשמה הרוחניות עדיין מהדהד הקול – "אל בני ובנות ישראל בכל מקום שהם". והקול ממשיך להכות גלים, לעורר נשמות ולהחיות לב נדכאים, ומשמיע להם לישראל ואומר – התייצבו וראו את ישועת ה'!

ובמה נודע איפוא כי אכן במערכת זו העומדת בפנינו נצא וידינו על העליונה? במה כוחנו גדול בשעה קשה זו? עלינו לדעת, כי הצבא הטוב בעולם עומד לרשותנו. צבא אדיר, בעל עוצמה בתשוער. וכח המחץ של צבא זה "ימחץ ראש אויביו" של ה' ומשיחו, עד כי ינוס גוי אויביו.

חייל עצום ורב זה הוא חיל **צבאות ה'** של כל ילדי וילדות ישראל בכל מקום שהם. את תהלוכות לגיון הקדושה הזה נראה בעינינו ביום שישי הקרוב, ל"ג בעומר הילולא דרשב"י, בכל ריכוזי יהודי ברחבי תבל.

ובעת אשר יעצמו עיניהם ויקבלו עליהם עול מלכות שמים בשאגת "שמע ישראל", ידוע נדע כי גם בימים אלה תקויים ההבטחה האלוקית:

ה' ילחם לכם!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לכבוד יו"ר הועדה לבדיקת
"האירועים בשטחים"
מר מיציל הנכבד
ברכה ושלום!

בתורה הקדושה אשר ניתנה למשה רבינו במעמד הר סיני, נצטווה משה להורות לכל אומות העולם (בני נח) לקיים 7 מצוות קבועות ומיוחדות, כדי להבטיח לעצמם קיום חיים בכלל, ואורח חיים נאות ומאושר בפרט.

אחת המצוות, המשתלבת היטב עם ההוראה שניתנה לאומות העולם לקראת ימות המשיח (בפיתחם אנו עומדים עתה) – לסייע לעם ישראל במידה המקסימלית – היא: איסור גזל! מצווה זו כוללת בתוכה גם את האיסור המוחלט לנסות לנשל את עם ישראל מאיזה-שהוא שעל אדמה בארץ ישראל.

הננו פונים, איפוא, אליך בפרט, ובאמצעותך לאומות-העולם בכלל – קחו את חלק הטוב אשר הובטח לכם בתורה, וסייעו לעם ישראל ככל יכולתכם, והיזהרו עד הקצה האחרון מלנסות לפגוע בשלמותה של ארץ ישראל אשר הובטחה לעם ישראל, לעד!

ומכיוון שהגשת רק טיוטה של הדו"ח הקורא לקרוע חלקים של ארץ ישראל מעם ישראל, ביכולתך עדיין לתקן זאת, כחובה מוסרית, אישית וחברתית.

בתקוה לשמוע בשורות טובות בשם כל המתנחלים בכל ערי ארץ הקודש מדן ועד באר שבע.

הפרשה החסידיית

מתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

וספרתם לכם (כג, טו)

הנה 'וספרתם' הוא לשון בהירות, כמו 'אבן ספיר'. וכן 'עשר ספירות' הוא לשון בהירות. וזהו "וספרתם לכם גו" - היינו להמשיך עשר ספירות שיאירו "לכם" - למטה.

(לקוטי תורה' פרשתנו לה, ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

אמור אל הכהנים . . . ופאת זקנם לא יגלחו (כא, א-ה)

בלוים נאמר "והעבירו תער על כל בשרם", כי מהשער שלהם יש יניקה לחיצונים, לפי שהלויים הם מקו השמאל.

אבל הכהנים, שרשם מקו הימין, על כן אמר: "ופאת זקנם לא יגלחו", שכן שערות הכהנים "כל קדושה נמשך על ידם". וכמו שכתוב: "כשמן הטוב יורד על הזקן זקן אהרן וגו'".

(אמרי בינה' ח"ב יב, ג)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה

יטמא (כא, ג)

הקב"ה נקרא כהן - "אלקיכם כהן הוא", ואילו כנסת ישראל נקראת אחותו של הקב"ה כמו שכתוב: "לבבתני אחותי כלה".

והנה זמן הגלות הוא זמן טומאה. ועל כך אמר הכתוב: "לה יטמא!" - הקב"ה יורד עם ישראל בגלות, שכן עם ישראל נקרא "עם קרובו" - "לאחותו הבתולה הקרובה אליו".

(על פי 'אור התורה' כרך ב ע' תקנח)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ולא תחללו את שם קדשי (כב, לב)

"ולא תחללו" - מלשון חלל - היינו שלא לעשות חלל והעלם. שהרי הוא יתברך אינו שורה במי שהוא מגביה את עצמו להיות יש ודבר נפרד - "אין אני והוא יכולים לדור בעולם". ואם כן, האדם שהוא בבחינת יש, גורם שיווצר 'חלל', היינו

שיסתלק אור אין סוף ברוך הוא ממנו.

ועל זה מצווה התורה - "ולא תחללו".

(על פי 'המשך מים רבים תרל"ז' ע' ריא)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

ושמרתם מצותי (כב, לא)

"מצותי" - הם רמ"ח מצוות עשה, שעל ידם נעשה המשכת האורות העליונים.

"ושמרתם מצותי" - היינו שס"ה מצות לא תעשה, המשמשים כ'שמירה' לרמ"ח מצוות העשה, כדי שלא תהיי על ידם יניקה לחיצונים.

(על פי 'המשך תרס"ו' ע' רנב)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

וספרתם לכם (כג, טו)

כוונת הכתוב היא - עשו את ה'לכם' שלכם, בהיר וזך.

ה'לכם' (האני) של היהודי הם המדות דקדושה. בספירת העומר על האדם לגלות את המדות דקדושה, ולברר באמצעותם את מדותיו הטבעיות.

(על פי 'ספר המאמרים אידיש' ע' 117)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

רשב"י פעל את הכח הגילוי אלקות (גם הדרגות שלמעלה מעולם) ב(אלופו של) עולם - כמאמר הידוע שלו: "תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר כו' כל מקום שגלו (ישראל) שכינה עמהן, גלו לבבל שכינה עמהן כו' גלו לאדום שכינה עמהן", זאת אומרת שגם בהיותם (בבבל כו') "גולה" יש שם את הגילוי דאלופו של עולם, "שכינה עמהם".

ועל דרך זה רשב"י ממשיך בכל העולם כולו - כמאמר שלו: "יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין", שהוא יכול לפטור את כל העולם מלשון העלם והסתר מן הדין, כולל דין הגלות.

(ספר השיחות ה'תנש"א' ע' 531)

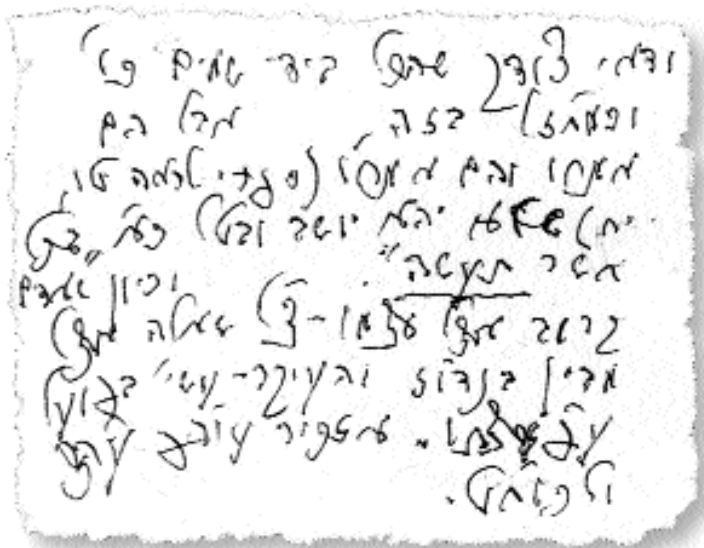

מאוצר המלך

פ ר ס ו ם ר א ש ו ן

הכל בידי שמים, בכל אשר תעשה דווקא

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לאחד שכנראה ניסה להתחמק מעשייה בפועל בטענה ש"הכל בידי שמים".

ודאי צודק שהכל בידי שמים כו'
וכמחז"ל בזה, אבל הם
אמרו והם אמרו (ספרי לראה טו,
יח) שלא יהא יושב ובטל כ"א "בכל
אשר תעשה". וכיון שאדם
קרוב אצל עצמו - צ"ל שאלה אצל
מבין בנדו"ז והעיקר - עשי' בפועל
ע"פ עצתו. אזכיר עוה"פ עה"צ
ולכוח"ט.

(03) 9607-2889

זהו מספר הטלפקס של מחלקת החדשות שלנו בארץ הקודש

הקשי אלך לצולאס כולו

"ס'קומט אָן שווער" [= בא בקושי]

למקרא הדברים שנכתבו במדור זה בשבוע שעבר היו כמה וכמה שהתפלאו, תמהו ואף הקפידו: הייתכן לומר שהרבי "מתפעל" כל כך מפלוני ואלמוני, שבגלל שהם כתבו ואמרו כך וכך הפסיק הרבי כמה עניינים, למרות שהוא עצמו רוצה בכך וחושב שהענין נכון וצריך להיות!?

● השבוע יובהרו הדברים, לא רק בהסבר העניין, אלא בעיקר בפירוט יתר של העובדות

שהתבונן בהנהגת התלמידים שיחיו. על שאלת האדמו"ר מלובלין שליט"א ענה הרבי שליט"א:

חב"ד תובעת פנימיות. כדי להגיע לעבודה של פנימיות, זהו רק על ידי ההכנה של סדר והדרגה.

הרבי [=כ"ק אדמו"ר הזקן] אומר: כדי להגיע לפנימיות, זהו רק ע"י מסירות נפש. פנימיות היינו שיש לו לאדם עצמו, וזה נשאר אצל הבנים והבני בנים. חיצונית הוא שבאדם עצמו גם כן אין שום דבר.

"חיצון" הוא אדם מוטעה, בלי יסוד, ואילו "פנימי" הוא אדם יסודי.

ישנו פירוש חסידותי, פירוש של "עבודה", על המאמר "ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעלות":

"חטא" הוא חסרון. "ארץ" היא רצון, כפי שמובא במדרש "למה נקרא שמה ארץ - שרצתה לעשות רצון קונה". "אדמה" היא עפר. "אדם" נקרא בשם אדם מפני שאת גוף האדם ברא הקב"ה עפר מן האדמה.

זהו פירוש המאמר "ומפני חטאינו" - מפני המגרעות והחסרונות שלנו, שלא עוסקים בעבודת החסידות בפנימיות, אלא יוצאים ידי חובה בעבודה חיצונית, אומרים פרק תניא כפי שאומרים יום תהילים, עבודה שבלב מאן דכר שמיה, לכן, מפני חסרונות

במשמעת, ושהכל יהיה בדרכי נועם של אהבה וחיבה, לחש המשגיח שי' לתלמיד שיחיו מספר מילים על אזורו והתלמיד שי' חזר אל חבריו שיחיו בחדר השני.

האדמו"ר מלובלין שליט"א שהבחין בכל המתרחש, הבין היטב שאין זה בדרך מקרה, אלא הנהגה מכוונת. הדבר עניין אותו, והוא שאל את הרבי שליט"א מדוע לא מרשים לחלק מן התלמידים שי' להיכנס לאולם, הרי הם רוצים לשמוע את מה שמדברים.

הרבי שליט"א היה מאד שבע רצון מתשומת לבו של האדמו"ר מלובלין שליט"א

שיחת כ"ה שבט תרצ"ו שנדפסה בילקוטי דיבורים, מסופר (להלן בתרגום מאידיש, מתוך המהדורה בלשון-הקודש, חלק שני עמוד 359):

הסדר בחגיגת הבר מצוה [= של נכד הרבי הרי"צ נ"ע], שנערכה באולם ישיבת תומכי תמימים, היה, שהכניסו שם רק את התלמידים שיחיו מה"קבוץ" [=המחלקה של התלמידים המבוגרים יותר].

התלמידים שיחיו הלומדים בשיעורים לא הורשו להיכנס, והיו בחדר הסמוך.

מזמן לזמן היה מי מתלמידי השיעורים שיחיו מתגנב לאולם כדי לשמוע את דברי הרבי שליט"א.

בין האדמו"רים שליט"א שבאו לחגיגת הבר מצוה, היה גם האדמו"ר מלובלין שליט"א.

האדמו"ר מלובלין שליט"א הבחין בתלמיד אחד מן השיעורים שבשמחה רבה התגנב לאולם והתחבא מאחורי כתפיו של אחד מתלמידי ה"קבוץ" כדי שלא יבחינו בו. התלמיד שהתגנב לאולם הקשיב בשימת לב מיוחדת למה שדובר בדברי חסידות.

בתוך כך נפתחה הדלת, ותלמיד נוסף מתלמידי השיעורים התגנב לאולם. אחד ממשגיחי הישיבה שיחיו הבחין בכך, וכיוון שכולם ידעו את פקודתו הנמרצה של הרבי שליט"א, התובע תמיד שבישיבה בפרט ואצל חסידים בכלל יהיה הכל בסדר מסודר,

עם הרב לוי-יצחק גינזבורג

משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר חב"ד

ומגרעות אלו – "גלינו מארצנו", שכחנו לגמרי את הטעם של רצון אמיתי.

"ונתרחקנו מעל אדמתנו", עד שמיום ליום מתרחקים יותר ויותר מ"אדמתנו", מן ה"אדם" שלנו, כלומר, מהאדם הפנימי החסידותי השקוע בעבודה פנימית.

עד שח"ו "ואין אנו יכולים", לא יכולים כבר ח"ו "לעלות", התדרדרנו כל כך עד שאין כבר יכולת להתעלות...

הרבי [=כ"ק אדמו"ר הזקן] אומר: כדי להגיע לפנימיות, זהו רק ע"י מסירות נפש. מסירות נפש זו נמסרת מאבות לבנים ולבני בנים. זהו ההפרש בין "מקיף" ל"פנימי". "מקיף" הוא מדרגה גדולה אבל זהו היצונית. "פנימי" הוא דבר יסודי ונמסר בירושה.

חב"ד תובעת פנימיות, וכדי להגיע לפנימיות זקוקים לעבודה ויגיעה, והדבר צריך לעורר באדם שהרצון יהיה אמיתי.

בזמנים שעברו לא היו מרשים, גם לא לאברכים, להיכנס להתוועדות חסידותית. כעבור שנים החלו להרשות להם להיכנס, אך על הרוצים להיכנס – לרצות באמת. וכדי לרצות באמת צריכים לסגור את הדלת. והטבע הוא שכאשר לא מרשים להיכנס – ישנו אז רצון להיכנס, ואילו אם הדלת פתוחה וכל הרוצה יכול להיכנס – הכניסה איננה כניסה פנימית.

"פנימי" מקדיש יגיעה גדולה שירצה לעשות מצוה בהידור. וכאשר הוא רוצה באמת – אז הוא עושה את הדבר. כלומר, הוא מתייגע עם עצמו ש"יאחז" באותה דרגה, וכדי שאכן "יאחז" באותה דרגה, שהעניין יהיה נוגע לו מאד, זקוקים לעבודה...

חב"ד תובעת פנימיות.

יודעים אנו סיפור שאירע עם הסבא, הרבי הצמח צדק בילדותו. בן כמה הוא היה אז בדיק – לא ידוע, אך מהעובדה שזה אירע בהיות הרבי עדיין בליאזנא, בין היותו בפעם הראשונה בפטרבורג לבין הפעם השניה, יש לשער שאדמו"ר היה אז בן עשר שנים.

בשנים האחרונות לשהות הרבי בליאזנא, בשנת תקנ"ז לערך, החל הרבי לומר חסידות בפני בניו ביחידות – נוסף על התורה שהיה אומר ברבים, אמר גם בפני בניו ביחידות.

החסידות שהיה אומר בפני בניו ביחידות, היה זה בכל יום ששי בשעה מאוחרת בערב, והיו אלו ביאורים על הזוהר. לעיתים נדירות הורשו גם יחידי סגולה להצטרף לשמיעת

מאמרים אלה.

כמה פעמים יצא לנו לדבר בתיאור דירתו של הרבי בליאזנא. הדירה הייתה מחולקת לשנים, ובכל חלק שני חדרים. בחלק האחד דרו בני הבית. ובחלק השני – בחדר אחד היה המניין הקטן, בו היו חסידים ממתנים להיכנס ליחידות – חסידים קראו לחדר זה "גן עדן התחתון" – והחדר השני היה של הרבי – חסידים קראו לחדר זה בשם "גן עדן העליון". בין שני חדרים אלו היה תנור גדול לחמם את הבית.

הרבי, אדמו"ר הצמח צדק, השתוקק מאד לשמוע את החסידות שהרבי אומר לפני בניו, וכאשר לא הרשו לו להיכנס, התחבא בתוך התנור, ומשם היה שומע את החסידות שהרבי אומר.

באותו יום ששי היה מזג האוויר קשה מאד, קור עז וסערות שלג. הגוי המשרת החל להכניס גזרי עצים אל תוך התנור. משראה שהעצים אינם נכנסים לתוך עומק התנור, הניח אותם בפתח התנור, הדליק אותם, ופתח את מכסה הארובה. האש התלקחה וכל הבית התמלא עשן.

לפתע החלו להתעופף גזרי עצים בוערים בכוח רב מתוך התנור. הגוי נבהל ופרץ בצעקה אדירה.

לקול הצעקה נבהלו ובאו במרוצה הסבתא – הרבנית שטערנא [אשתו של רבינו הזקן], וכלתה – מרת שיינא, אשתו של הרבי האמצעי – מן הדירה שלהן, והרבי האמצעי מתדרו של הרבי, לראות מה אירע. ומה נשתוממו לראות על ריצפת החדר מונחים גזרי עצים כבויים ועל ריצפת התנור שוכב אדם.

הדוד ר' חיים אברהם ניגש להוציא את האיש מהתנור, והסבתא הרבנית פרצה בזעקת אימים: הרי זה מענדל!

בהלה תקפה את כל הנוכחים. ניסו לעורר את הילד מעלפונו החזק, וללא הועיל, עד שהרבי הניח ידי קדשו על ראש החולה, ונתעורר.

כשנודע לרבנית שהנכד, הרבי הצמח צדק, ביקש כמה פעמים את סבו, רבינו הזקן, להרשות לו להיכנס לשמוע את החסידות שהוא אומר לפני בניו, והרבי לא התיר לו, ומצד גדול התשוקה לשמוע את החסידות, התחבא בתנור, הכניס עצמו בסכנה ובי"ה ניצול – תבעה בתוקף אצל הרבי, כיצד היה מוכן להעמיד בסכנה את החיים.

ענה לה הרבי: חב"ד דורשת פנימיות, וכדי להגיע לפנימיות, זהו רק ע"י מסירות נפש בפועל. עד אברהם אבינו היו גם כן צדיקים וחסידים גדולים. אדם הראשון חסיד גדול היה. אך כדי להגיע לסדר של פנימיות, הנמסרת בירושה מדור לדור, היו זקוקים למסירות הנפש של עקידת יצחק, שכן, פנימיות באה רק על ידי מסירות נפש.

סיפור זה מובא בקיצור גם במכתב של הרבי הריי"צ לחתנו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (אגרות-קודש' מהורי"צ כרך ב עמוד תצד) ושם הסיום, בשם הרבנית שיינא (להלן בתרגום מאידיש):

"ועל פי זה מובן גם
בנוגע לתורה בכלל,
ובפרט לפנימיות התורה,
כבנדון דידן בנוגע
להעתקת הכתבים –
שישנו אופן נעלה יותר
שמגיעים אליו באופן של
מרמה דקדושה, שלא
בידיעת הנותן ובתנועה
של מסירות נפש מצד
המקבל (להסתכן בקבלת
קפיא מהרבי כו")

כאשר הוציאו את הילד מן התנור הוא היה מאויים ("איבער-געשראקענער"). חותנתי – הרבנית שטערנא – צעקה אל חותני – כ"ק רבינו הגדול – הבט וראה רק מה היה עלול להיות כאן, כזה אסון. לאחרים אתה מניח להיכנס וכשהילד שלך ביקש לא הנחת לו!

וחותני אמר: שא, שא, משה רבינו על ידי האש הגיע להר סיני (ראיית לבת האש שבסנה) – וזכה שמתן תורה היה על ידו. את התורה "לוקחים" רק על ידי מסירות נפש. הוא יבריא ותהיה לו אריכות ימים.

בילקוטי שיחותי כרך יח עמוד 320 הערה 26 אומר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א: להעיר מכמה סיפורים על דבר הבעש"ט ותלמידיו ותלמידי הרב המגיד, שמסירות נפש שלהם היה עד לאופן שהפקירו את עולם הבא שלהם בשביל טובת יהודי. וידוע הסיפור מאדמו"ר הזקן אודות ביכל חסידות שנשרף

שהיה כתוב עליו בכתב יד קודש אדמו"ר הזקן בחרם בזה ובבא, ולאחר שנשרף, ביקש רבינו הזקן אם משהו עיין בו, ועל שאלת אדמו"ר האמצעי הרי כתבת בחרם בזה ובבא, ענה לו אדמו"ר הזקן "איפה המסירת נפש על חסידות!?"

לפעמים צריכים להיות, כפי שהיה המשפיע הרה"ח וכו' ר' מענדל פוטרפס אומר תמיד, "אשה כשרה עושה רצון בעלה" - לא רק למלא את ההוראות המפורשות, אלא גם ובמיוחד לעשות את מה שמבינים שהרבי רוצה, גם אם הדבר צריך לבוא מלמטה ולכן אין הרבי אומר זאת במפורש

בשבת-פרשת בשלח י"ג שבט ה'תשי"א, יאָרצייט הרבנית הצדקנית מרת שטערנא שרה ע"ה, אשתו של כ"ק אדמו"ר מהורש"ב ני"ע ואמו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ני"ע, אומר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א (להלן מתוך ילקוטי שיחות' המתורגם ללשון-הקודש, כרך שני עמוד 206):

היום יום הזכרון של הרבנית. הרבנית הצדקנית בעלת ה'יאָרצייט היתה מאלה שהיו מעתיקים את הכתבים של אדמו"ר מהר"ש.

בהיות אדמו"ר מהר"ש מסודר ביותר, וידעו בדיוק את סדר יומו, כולל גם הזמנים שהיה נוסע לטייל - היו מתגנבים בעת שהיה יוצא לטייל (לאחרי שהיו מעמידים שומר להודיע בעוד מועד על שובו), ומעתיקים כתבי דא"ח. באופן כזה העתיקו ריבוי כתבים. אחת המעתיקים היתה כאמור הרבנית הצדקנית בעלת ה'יאָרצייט.

אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר היו מונחים העתקות שלה מכתבי אדמו"ר מהר"ש, בתיק אחד עם ההנחות של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) ני"ע.

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר שבאופן כזה התנהג אף הוא עם אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) ני"ע.

פעם תפס אותו אביו כ"ק אדמו"ר ני"ע להעתיק כתבים, ואמר לו: גם אצלי בבית אינני כבר בעל הבית!?

מדברים אלה קיבל כ"ק מו"ח אדמו"ר שברון לב הזקן, וביקש תיקון על זה.

לאחרי זמן נתן לו אביו כ"ק אדמו"ר ני"ע רשיון גישה להכתבים, ובנסעו, היה משאיר לו את מפתחות הארונות.

לכאורה אינו מובן:

מסתמא שיער אדמו"ר מהר"ש, ואולי גם ידע ברור, שמעתיקים את הכתבים בזמן נסיעותיו, שהרי הכיר את אדמו"ר (מהורש"ב) ני"ע ואת תשוקתו לחסידות. ואם כן - ממה נפשך: אם לא רצה שיעתיקו את הכתבים - היה יכול להבטיח את הכתבים באופן כזה שלא תהיה אפשרות להעתיקם. ואם לא היה איכפת לו שמעתיקים את הכתבים, היה הרי באפשרותו לתת רשות לכך. לשם מה היה צריך להיות באופן כזה?

כמו כן לא מובן ביחס להעתיק הכתבים שכ"ק מו"ח אדמו"ר העתיק אצל אביו כ"ק אדמו"ר ני"ע - מדוע היה הדבר צריך להיות באופן כזה, שלא ברשות?

אך הסבר הדברים הוא: ישנם עניינים שאפשר לזכות בהם אך ורק באופן של "מרמה" (דוגמת ברכות יצחק ליעקב, שטות דקדושה).

ובהמשך אותה שיחה אומר הרבי שליט"א (ילקוטי שיחות' המתורגם ללשון-הקודש, כרך א עמוד 48):

באחד המאמרים מוסבר מדוע הייתה צריכה להיות "מרמה" דווקא כדי שיעקב יקבל את הברכות מיצחק. אמנם זה היה "בחכמת תורתו", אבל באותו חלק הקרוי "מרמה" - לפי שהעניינים באו על ידי "מרמה". גיצוצות הקדושה נפלו למטה על ידי "והנחת היה ערום גוי", ולכן הסדר בלקיחתם בחזרה צריך להיות גם כן במרמה, ככתוב "עם עקש תתפתל".

בזה יובן מה שרביקה הרגיעה את יעקב (כשציוותה עליו לקחת את הברכות) מן החשש שיביא עליו ח"ו קללה - בכך שהיא קיבלה זאת על עצמה, "עלי קללתך בני". שלכאורה אין כאן שום הרגעה והקלה: כל בן, ובפרט בן כמו יעקב, דואג לשלום אמו - מה אם כן היא ההרגעה בדברים אלו של רביקה? והרי רואים אנו שהדברים השפיעו על יעקב!...

הסבר הדבר בקצרה: מקורו של הדבר שנלקח כאן הוא בדראג שלמעלה מן השכל

(או, כפי שהיה בחטא עץ הדעת, למטה מן השכל). ולכן גם קבלת הדבר צריכה להיות ב"כלי" המתאים: לא שכל, טעם ודעת, אלא צעד של מסירות נפש, להעמיד עצמו בסכנה. וזהו "עלי קללתך בני" - לאמר: היא, רביקה, מוכנה גם לכך. ואדרבה, דבר זה דורש מסירות נפש וניתן להשגה רק על ידי מסירות נפש, ולא על ידי חשבון על פי טעם ודעת. ומענה זה פעל גם על יעקב תנועה של מסירות נפש.

ומסיים הרבי ואומר (להלן מתוך 'התוועדות תשי"א' עמוד 223. בלתי מוגה): ועל פי זה מובן גם בנוגע לתורה בכלל, ובפרט לפנימיות התורה, כבדון דידן בנוגע להעתיק הכתבים - שישנו אופן נעלה יותר שמגיעים אליו באופן של מרמה דקדושה, שלא בידיעת הנותן ובתנועה של מסירות נפש מצד המקבל (להסתכן בקבלת קפיא מהרבי כו').

נסכם את העולה משיחות אלו שהבאנו כאן. נודענו שישנם עניינים נעלים ביותר, שכדי "לקחת" אותם אי-אפשר להסתפק בהנהגה רגילה ובהליכה על "גשר של ברזל", למלא רק את ההוראות המפורשות בלבד. לפעמים צריכים להיות, כפי שהיה המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס אומר תמיד, "אשה כשרה עושה רצון בעלה" - לא רק למלא את ההוראות המפורשות, אלא גם ובמיוחד לעשות את מה שמבינים שהרבי רוצה, גם אם הדבר צריך לבוא מלמטה ולכן אין הרבי אומר זאת במפורש.

ומה יותר נעלה ונשגב מתכלית הכל, התגלות המשיח בגאולה האמיתית והשלימה, שכל תורתו של הרבי מלאה מזה שהעניין צריך לבוא דווקא "מלמטה למעלה" ע"י "מעשינו ועבודתנו" של התחתונים ביותר ומצידם הם. והרי רואים אנו, מי שרק רוצה לשים לב ולראות, עד כמה הרבי תובע מאיתנו שנעשה ונפעל בזה, ודווקא באופן של "מלמטה למעלה", "כל אשר ביכולתכם", בלי שיאמרו לנו במפורש מה ואיך, עד שלפעמים נדמה, כלשון השיחה הנ"ל, כי "מסתכנים בקפיא מהרבי כו".

בשבוע שעבר כתבתי במדור זה אודות מה שאירע בתקופה זו בשנת תש"א, אחרי השיחה הידועה בכ"ח ניסן - פסקי הדין של הרבנים (כל שלושת הרבנים דקראון-הייטס, והרבנים אשכנזי, ביסטריצקי ואקסלרוד מארץ-הקודש, שהיו ראשוני החותמים) אודות העובדה כי הרבי הוא-הוא המלך המשיח; פירסום הענין ברבים, הכרזת "יחי אדוננו" בשבת פרשת תזריע ומצורע, ו' אייר

וכל השאלות, ובפרט בהגאולה ומשיח צדקנו, שזה בא מצד הגלות עצמה, מצד זה שנולדו בגלות וגדלו בגלות, וממילא הרי הם "אנשי גלות" רחמנא ליצלן, ונמצאים ב"מצב של גלות" – שכל זה יתבטל ויתהפך (ע"י תשובה אמיתית)...

בשבועות שלאחר מכן התחיל שוב הרבי לדבר אודות הגאולה, אבל עדיין רק במילים ספורות, כמו (בשבת פרשת נשא) אודות העובדה שכבר נמצאים עתה לא רק ב"שנה שמלך המשיח נגלה בה", אלא אף "בשעה שמלך המשיח בא", ועוד, אבל עדיין לא היה זה דומה כלל לאופן השיחות מיד אחרי כ"ח בניסן, כאשר הורגש בגלוי שהכל ממש מלא במשיח וגאולה.

בהמשך, הייתה השיחה המפורסמת בכ"ח סיוון אודות העובדה שבית המקדש השלישי

בחלוקת הדולרים וכדומה – גם במילים של "יחי אדוננו", וכמה פעמים גם בפני הרבי שליט"א, שעודד זאת בכל עוז, כפי שסופר כאן בשבוע שעבר, ואפשר לראות זאת גם ב"וידיאו" מט"ו אייר, כמפורסם). הרבי אף התייחס בפתחת ההתוועדות לניגון זה, ודיבר בהמשך לו לקשר את הכל עם הגאולה, ועם המוטל על כל אחד ואחת לפעול בכך.

את התוועדות ש"פ תזריע ומצורע מתחיל הרבי (ב"מוגה") בציון העובדה כי

בימינו אלה ממש (עם סיומו של חודש ניסן ה' תהא שנת נפלאות אראנו) "כלו כל הקיצין" ("קץ הימים" ו"קץ הימין") כפשוטו ממש, שלכן:

מדובר ומודגש ביותר בזמן האחרון ממש על דבר הצורך בפעולתו של כל אחד ואחת מישראל להביא את משיח צדקנו בפועל ממש ותיכף ומיד ממש.

התוועדות שבת פרשת אחרי וקדושים פותחת:

בקשר עם המדובר לאחרונה אודות הגאולה האמיתית והשלימה שמחכים לה בכל יום ומקוים שתבוא בכל יום . . . ואודות הפעולות שצריך כל יהודי לעשות כדי להביא את הגאולה – מתאים להתעכב ולבאר את תוכן ענין הגאולה, ובוה יהי נקל יותר להבין (מה צריך להיות תוכן) העבודה הנדרשת בכדי להביא את הגאולה, וכיצד יש להתכונן למצב הגאולה.

התוועדות שבת פרשת אמור פותחת:

בהמשך למדובר בענין הגאולה . . . נתעכב על עוד כמה נקודות בזה, שיוסיפו הסברה בעבודה שבני ישראל צריכים לעשות בעמדנו "ערב הגאולה".

כל נושא ההתוועדות, מתחילתה ועד סופה, היה ענייני משיח וגאולה, עד שלפעמים (לדוגמא בשבת פרשת אמור) לא הוזכרה בכלל פרשת השבוע! הרבי כאילו לא מוצא לנכון לדבר על שום דבר אחר, אלא אך ורק בענין הגאולה.

ולפתע, שינוי כה בולט, ממש מן הקצה אל הקצה, כאשר בהתוועדויות בשבת פרשת בהר ובחוקותי, שבת פרשת במדבר ובחג השבועות, כמעט ולא מוזכר בגלוי אודות משיח, מלבד הסיום ב"יהי רצון" כפי שהיה בשנים הקודמות, ובפרט לא אודות "המדובר ומודגש לאחרונה". תמורת זאת מדבר שם הרבי (בש"פ במדבר) אודות:

הביטול דכל ההעלמות והסתרים דגלות.

תנש"א, בפני הרבי שליט"א, כשכל הקהל עונה בקול אדיר והרבי נענה בחיך ומעודד גם את שירת "יחיי"; החתימות על "קבלת המלכות" ולאחר מכן נסיעתם של הר"ר דוד נחשון ור' אבי טאוב בשליחות כל בתי הדין של חב"ד בעולם להקרות סקי הדין הללו על ה"ציונים" של רבותינו נשיאינו בכל רחבי תבל – פעילות שנתקבלה ברצון ולנחת רוח ע"י הרבי, שענה על כך "יישר כח, יישר כח", "נלקח להציון", "נתקבל ות"ח", ועוד כיוצא בזה, וליווה בהוראות מפורטות את הקראת פסקי הדין על ה"ציונים", שבהתאם לעידוד זה הלכו ונתווספו בקצב מהיר רבנים נוספים שחתמו על פסק הדין ועשרות ומאות ויותר שחתמו והחתימו על "קבלת המלכות".

לאחר מכן הוספתי וסיפרתי על העובדה שמכתבים מאת פלוני ואלמוני ובהם טענות ותואנות – כאילו הפעולות בענייני משיח "הרחיקו יהודים מדא"ח" – הם שגרמו, לפי הנראה בעיני בשר שלנו, גם להעלם והסתר מצד הרבי שליט"א עצמו בעניין זה.

למקרא הדברים היו כמה וכמה שהתפלאו, תמהו ואף הקפידו: הייתכן לומר שהרבי "מתפעל" כל כך מפלוני ואלמוני, שבגלל שהם כתבו ואמרו כך וכך הפסיק הרבי כמה עניינים, למרות שהוא עצמו רוצה בכך וחושב שהענין נכון וצריך להיות?!

– ועל כן, כדי להבהיר את הדברים, אנסה להרחיב כאן קצת בעניין זה, ולא רק בהסבר העניין, שמכיוון שהדבר צריך לבוא מלמטה דווקא, הרי כאשר ה"מטה" בא וטוען שאין הוא מוכן לזה, עלול הוא לעכב ח"ו לרגע קטן,

– וכפי שכבר בשבוע שעבר הובאו כמה דוגמאות לזה, החל מסיפור האריז"ל ותלמידיו בצפת (אף כי וודאי שסוף סוף "וועט דער רבי זיכער אויספירן", והעניין יבוא לשלימותו בדיוק כפי שהרבי רוצה, ומצד ה"מטה" דווקא), אלא בעיקר בפירוט יתר של העובדות.

מ אז כ"ח בניסן, היו ההתוועדויות של הרבי מוקדשות כל כולן, ממש מתחילתן ועד סופן, לענייני משיח וגאולה: למרות שעד אז היה נהוג שנים רבות לפתוח את התוועדויות השבת, אחרי שהרבי שליט"א קידש על היין, בניגון שהתאימו לפרק התהילים של הרבי לשנה זו, הרי שבשבת פרשת שמיני פתחו בניגון "עד מתי?!" ובשבתות שלאחר מכן בניגון "זאג שוין זיין די גאולה" (הניגון שהחל משי"פ תזריע ומצורע תנש"א החלו לנגנו – אם כי עדיין לא בהתוועדויות הרבי, אלא בכניסה לתפילה,

כל נושא ההתוועדות, מתחילתה ועד סופה, היה ענייני משיח וגאולה, עד שלפעמים לא הוזכרה בכלל פרשת השבוע! הרבי כאילו לא מוצא לנכון לדבר על שום דבר אחר, אלא אך ורק בעניין הגאולה. ולפתע, שינוי כה בולט, ממש מן הקצה אל הקצה, כאשר בכמה התוועדויות כמעט ולא מוזכר בגלוי אודות משיח, ותמורת זאת מדבר הרבי אודות "הביטול דכל ההעלמות והסתרים דגלות, וכל בהגאולה ומשיח צדקנו"

יתגלה תחילה ב"770". לאחר מכן, בג' תמוז, הודגש ש"העולם כבר מוכן!" ("צוגעגרייט, פֿאַרטיקייט!"), ורק בש"פ בלק, י"ז בתמוז, הייתה שוב כל ההתוועדות מלאה בזה בגלוי, תוך ציון העובדה שרואים במוחש כי "סיקומט אָן שווער" [=בא בקושי] לחיות עם

משיח וגאולה, והעצה לזה לימוד התורה בענייני הגאולה (ובמיוחד – **לדעת ולהכיר המצב שנמצאים עכשיו, שעומדים על סף הגאולה ומראים באצבע הנה זה מלך המשיח בא**), כי בכח התורה להוציא את האדם ממצבו הגלותי ולהעמידו במצב של גאולה. וכך הולך ומוסיף משבוע לשבוע יותר ויותר בריבוי ובהדגשה, עד ששוב היה כל תוכן ההתוועדויות באופן קבוע מלא כולו במשיח וגאולה.

עבדתי אז במרכז צעירי
אגודת חב"ד בארץ-
הקודש והוטל עליי
התפקיד לדאוג להעביר
את ההוראה הזו ממשרדי
צאגו"ח לכל רחבי הארץ.
לא אשכח את הצעקות
שקיבלתי אז מרוב
השלוחים, שלא האמינו
בשום אופן שהוראה כזו
הגיעה מהרבי!

וכפי שכתבנו בשבוע שעבר, הרי שלפי הנראה לעיני בשר שלנו, לכאורה הסיבה לכך הוא מפני שהיו שכתבו אז ו"הסבירו" לרבי (מה שכנראה הוא ח"ו "לא הבין" מעצמו) כי עניינים אלו של הפעילות אודות משיח לאחרונה מרחיקים יהודים מדא"ח ומפריעים להפצת המעיינות.

ועל דרך סגנון השיחה (ש"פ שמיני תשח"י) שהבאנו בשבוע שעבר: כמה מהחיילים שניסו להסביר למפקד הצבא כי אין הם מסוגלים ללכת עמו, שכן יש להם כמה שאלות וקושיות דווקא מפני היותם חסידים ומקושרים וכו'.

שאו, לפחות לפי הנראה לעינינו, נהיה איזה שהוא העלם והסתר בענין זה גם מצד הרבי. ובלשון השיחה הנ"ל "כאשר ראה שהחלו לשקול בדעתם, הבין שהתקשרותם פגומה, וממילא לא הייתה ההליכה לירושלים פועלת את אשר הייתה צריכה לפעול" ולכן נשאר האריז"ל גם הוא לקבל שבת בצפת.

עוד סיפרנו בשבוע שעבר שבאותה תקופה כתב הרבי לעורך העיתון "ישראל שלנו", ר' שמואל שמואל, שרצה להוציא עלון בשם "דבר מלך" ובו שקלא-וטריא בענייני משיח:

כפי התוצאות שבינתיים, על פי הידיעות שהגיעו עד עתה, הכתיבה וההדפסה לאחרונה הקימו מנגדים חדשים להרחקת לימוד החסידות ובהשייך לזה. ויכות, בפרט בדפוס, ככל ויכות, הקושיות מתקבלות בנקל והתירוצים לא כל כך. לכאורה לפי המצב דעתה מסתבר יותר הפסק בזה למשך זמן.

ובפשטות, לפי הנראה לעיני בשר שלנו, הייתה זו גם הסיבה לשינוי – "הפסק בזה למשך זמן" – באופן הדיבורים של הרבי עצמו, וכן הסיבה להוראה שלא להשתמש באותו ל"ג בעומר, של שנת תנשי"א, בשלטי "אנו רוצים משיח עכשיו".

וכבר סיפרנו שבזמנו, בעת שניתנה אותה הוראה, היו כמה וכמה חסידים שטענו שהרבי רוצה מאתנו ש"נתעקש" ונהיה מוכנים למסירות נפש גם ברוחניות, וכפי המובא בסיפורים בהם פתחנו, ולא נקיים הוראה זו, – והרי כך גם אומר הרבי (בשיחת שבת פרשת חיי שרה תשנ"ב ועוד) על יסוד מאמר רז"ל "כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה, חוץ מצא" – שאפילו אם "בעל הבית" האמיתי, הקב"ה, יאמר לך להפסיק להרעיש על כך, אין לשמוע בקולו בזה, כי "כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מצא", חוץ מלהשאר במצב של "צא", מחוץ לגאולה!

– וגם על דרך המבואר בשיחת שבת פרשת דברים תנשי"א, שלמרות הציווי המפורש של הקב"ה "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה" מסתבר שמשה רבינו מסר נפשו והמשיך להתפלל ולזעוק, שכן "כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה, חוץ מצא".

ועם זאת סיפרתי בשבוע שעבר שדעתי הפרטית, ודעתם של עוד רבים, הייתה, שלמרות הכל, ברגע שניתנה הוראה מפורשת מהרבי, אי-אפשר לנו להתחכם ולהתחמק וצריך לקיים זאת. בדיוק כמו שהיה צריך לקיים את הוראת משה רבינו אחרי חטא המרגלים "אל תעלו ולא תלחמו", ולא לנהוג כמו "המעפילים" (אף שבזכות המעפילים ביקשו וקיבלו צאצאיהם חלק בארץ!).

אוסף כעת ואספר יותר מזה: עבדתי אז במרכז צעירי אגודת חב"ד בארץ-הקודש (על פי הוראת הרבי שליט"א אז לקחת אדם מיוחד שיעסוק במבצע של "הקהל", ולאחר-מכן במבצע יום הולדת), והוטל עליי התפקיד לדאוג להעביר את ההוראה הזו ממשרדי צאגו"ח לכל רחבי הארץ. לא אשכח את הצעקות שקיבלתי אז מרוב השלוחים, שלא האמינו בשום אופן שהוראה כזו הגיעה מהרבי!

אלא שפשוט וברור הדבר שהוראה זו לא

הייתה אלא לשעתה ובוודאי לא לשנים הבאות, כיוון שהיא בניגוד להוראה הכללית, שניתנה במיוחד אחר כך, ובפרט בשי"פ חיי שרה תשנ"ב, הוראה האומרת שהכל צריך להיות חדור ומלא לגמרי ב"דבר היחיד שנתר בעבודת השליחות" – לקבל את פניו של "המשיח היחיד שבדורנו" בפועל ממש כדי שיוכל למלא את שליחותו ולהוציא את כולנו מן הגלות תיכף ומיד ממש.

שעניין זה כולל במיוחד את החדרת ההכרה שהרבי הוא-הוא מלך המשיח, ואת קבלת מלכותו, גם בפנימיות ובעומק, אבל לכל לראש בפועל, בדיבור ובכתב, בהכרות הקודש "יחי אדוננו",

– והרי עיקר עניינה של ספירת המלכות הוא עניין הדיבור (וגם המעשה), עד הביטוי בשיחת ר"ה תשל"ז (בתחילתה) שהכרות "יחי המלך" היא בעיקר בדיבור ובה "לא נוגע המחשבה"!

ואם מישוהו בכל זאת עדיין "מסתפק", כדאי להזכיר לו מה שאומר הרבי בלקוטי שיחות חלק יא בתחילתו, שגם הרשעים הגמורים בכל שאר העניינים, עובדי עבודה-זרה, אם רק הם האמינו והלכו אחרי משה רבינו ורצו לצאת ממצרים, יצאו ממצרים, ולעומתם אפילו צדיקים גמורים בכל שאר העניינים, אבל לא רצו לצאת ממצרים (ואולי גם בטענות של קדושה) – הללו נשארו במצרים, שכן הם היו מנגדים למשה רבינו בעניין הגאולה ממצרים עצמה, ולכן אי-אפשר היה שייגאלו, כי "אין קטיגור נעשה סיניגור".

ולמרות שהרבי מדגיש שם שרק "אילו היה שם לא היה נגאל" בגאולה ממצרים, אבל משיח יוציא את כ-ו-ל-ם מהגלות, לא רק את הרשעים בעניינים אחרים, אלא אף את אלו שלא ירצו לצאת מן הגלות – אבל מכאן יכולים אנו ללמוד הוראה נפלאה גם ובמיוחד לימינו אלה:

עדיף להיות רשע גמור, עובד עבודה זרה רחמנא-ליצלן, אבל הוא הולך אחרי הרבי שליט"א ורוצה לצאת מהגלות, מאשר להיות צדיק גמור שלא רוצה לצאת מהגלות!

נלך כולנו כאחד אחרי הרבי מלך המשיח שליט"א לקראת הגאולה, ותחינה עניינו, עיני בשר בגוף של בשר, בהתגלותו לעין כל, "מלך ביופיו תחינה עיניך", בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

מתחילים!

הדרך הישרה

מבצע שינון ולימוד עניני הגאולה

כ"ח ניסן - ג' תמוז ה'תשס"א
שנת המאה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

החל מיום שני, כ"א אייר - מתחילים תלמידי התמימים מכל רחבי תבל, ללמוד את החוברת המיוחדת שיצאה לרגל המבצע ונבחנים עליה.

החוברת מכילה מאמרים ושיחות נבחרים בעניני דיומא ופרק נוסף מתוך הסדרה "סוגיות בגאולה".

מתנות מיוחדות למשתתפים במבצע ומקבלים במבחנים ציון של 80% ומעלה:

1. זכיה מיידית בשי מיוחד!

2. השתתפות בהגולה על כרטיס טיסה לחצרות קדשנו!

3. ובנוסף: תמים שישלח פילפול בעניני גאולה ומשיח יזכה בסט ספרים!

איגוד תלמידי הישיבות

תות"ל - בית משיח - 770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חשבתם כבר על תשרי?!?

האם התחלתם לחשוב על חודש תשרי? - לא, כמובן שלא. זה עוד הרבה זמן, תאמרו; אבל ראשי מפעל "אש"ל - הכנסת אורחים", בחצרו של הרבי מה"מ כבר חושבים על חודש תשרי. "לא, זה לא הרבה זמן", הם אומרים, "בפרט אם אתה צריך להתחיל להכין כשלושת-אלפים מקומות שינה, וקרוב לשלוש-מאות אלף מנות אוכל במשך חודש ימים" • מבצע הגרלות ענק מקיף בימים אלה את בתי אנ"ש ברחבי הארץ בסיסמת: "הקרן - לעולם הבא, פירותיהם - בעולם הזה"...

הרבי

בסוכה ונתינת המזונות;
עבור האורחים, המעידות יותר מכל על היחס
המיוחד של הרבי למפעל. הרבי ראה את
האורחים כאורחיו האישיים.

האחריות למילוי מחסורם של האורחים
דורשת מאמץ רב. צוות התמימים יחילי בית
דודי נטלו על עצמם את עול המפעל הקדוש,
והם מתמסרים לענין ללא כל תמורה כספית!

אתם, ההורים, הדואגים יומם ולילה
לרווחת ילדכם ולכלכלת הבית, מודעים
למשמעות ההוצאות המרובות של מפעל אדיר
שכזה.

מפעל אש"ל סניף ארץ-הקודש, לקח על
עצמו את הורדת נטל ההוצאות השוטפות,
וכבר החל לעסוק בגיוס משאבים לקראת
חודש תשרי.

ארגון אש"ל הוא שדואג לכל הצרכים כדי
שהתמימים ילמדו, יספגו מהאוירה, ושלרבי
תהיה נחת רוח. אש"ל דואג לכל צרכיהם
הגשמיים והרוחניים של האורחים, פשוטו
כמשמעו. במהלך החודש מקבלים אלפי
האורחים שלוש ארוחות מדי יום, ולינה
מסודרת. במקביל מארגנים עבורם סדרי
לימוד קפדניים ומבחנים מסודרים,
שמעניקים למצטיינים מלגות-עידוד
מיוחדות.

לא יהיה זה יומרני לומר, כי מפעל
"הכנסת אורחים" משמש בית של ממש
להמוני האורחים הפוקדים את 770.

היחס של הרבי למפעל זה היה בכל
השנים נדיר ומיוחד. די לציין את ביקורו של

חג הפסח חלף לו, וזו נקודת הציון

של ראשי מפעל הכנסת אורחים, כי ההכנות
לקראת חודש תשרי צריכות להכנס להילוך
גבוה יותר. באמצע חודש אלול יגיעו ראשוני
האורחים, ומאז - מדי יום ביומו יגיעו מאות
רבות של אנ"ש, תמימים, נשים ונערות,
שרצונם עז להסתופף בצילא דמהמנותא
בחודש האיתנים, חודש תשרי.

•

מי שמגיע בשנים האחרונות ל"בית
חיינו", עומד נפעם לנוכח קול התורה
והתפילה הבוקע מכל פינות בית המדרש
הגדול. כאלפיים תמימים בראשות רמ"ם
וראשי ישיבות, יושבים ולומדים בהתמדה
ובשקידה - בדיוק כפי שהרבי שואף. אין
ספק שהרבי רווה נחת מכך, כאשר הנסיעה
אליו אינה כרוכה בביטול תורה שאינו לצורך.

נחת רוח מיוחדת

. . כאן המקום להזכיר אודות הנחת-רוח המיוחדת שישנה מכך שארגנו לאחרונה "הכנסת אורחים" באופן של אש"ל; במילא, כדאי להזכיר כאן את הנחת-רוח המיוחדת שפועלים על-ידי זה, כיון שבזכות זה פועלים – כלשון הגמרא – "גדולה לגימה שמקרבת", ובמילא על-ידי זה יביאו את הגאולה בפועל, עד שתהי' בפועל ירושלים הבנוי' בירושלים כפשוטו, כמדובר לעיל, ושמה יקבלו את האורחים, זאת-אומרת, שיהיו שם התושבים של המקום והם יקבלו את האורחים.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ האיגו ה'תשל"ג)

הרב

אברהם בן-

שמעון מבני ברק,

נתבקש לקבל על עצמו לנהל את מבצע הסיוע בארץ הקודש, מבצע שבימים אלה קורם עור וגידים. על כך הוא מספר:

"כנקודת מוצא יש להבהיר שכל מי שמצטרף לתכנית הסיוע, הינו שותף מלא במצווה נעלית זו, שאוכלים פירותיה בעולם-הזה והקרן קיימת לעולם הבא.

"המבצע שיצא לדרך נושא את הסיסמה "קח אורח ל-770". המוטו של המבצע הוא "פירותיהם בעולם הזה" – רומז על השכר של התורמים והמסייעים למבצע הקדוש, וזאת מלבד השכר ש"אין לו שיעור" בעולם הבא.

של אגרות קודש, מיקסרים, מיקרוגלים, מערכות סטריאו ושרשראות פנינים – כל זאת מלבד מתנה אישית המתקבלת מיידית וללא הגרלה."

בימים אלה פוקדים את בתי אנ"ש אברכים ותמימים שנתמו למלאכת הקודש, להתריס ולזכות את הרבים במצווה נעלית זו.

כשינקשו על דלת ביתכם באחד הימים הקרובים, תעצרו רגע, תחשבו על התקיעות של הרבי, או על הימאָרשי של מוצאי יום כיפורים, אולי דווקא על ההקפות או השיחות המרובות – ותדעו כי גם אם לא תצליחו להיות שם בגשמיות, תוכלו להיות ברוחניות. האורח שלכם ישאב מלוא חופניים.

כעת, אפשר לשבת בבית בחג, ולארח אורחים ב-770, שעד חודש תשרי בוודאי יעבור כבר למשכנו החדש – סמוך לבית המקדש השלישי בירושלים...

לפרטים ולהצטרפות: 054-951770, 03-6165462.

"הצטרפות

לתכנית עצמה נעשית

על ידי חתימה על הוראת קבע בסכום קטן, המזכה כל תורם, מיידית וללא הגרלה בשי אישי מהודר – ספר חת"ת בכריכת עור, מעוצב ומהודר, משולב בקופת צדקה מרהיבה ביופיה.

"בחתימה על הוראת קבע, כל אחד יכול להיות שותף מלא בזכות הגדולה של המאמץ במפעל האדיר. כל החותם על הוראת קבע של \$15 (כ-60 ש"ח בלבד) למשך 24 חודשים, משתתף בהגרלה כפולה, כאשר ההגרלה הראשונה נושאת בחובה את הפרס הגדול בסך \$100,000 דולר לקניית דירה, וזאת מלבד הגרלה נוספת בה יוגרלו מכונות ומיבשי כביסה, כרטיסי טיסה ל-770, סטים